

10/2002. (I. 23.) FVM rendelet
az állati eredetű élelmiszerekben előforduló,
egészségre ártalmas maradékanyagok monitoring vizsgálati rendjéről

Az állategészségügyről szóló 1995. évi XCI. törvény 45. §-ának 11. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. § (1)¹ A rendelet hatálya kiterjed az élelmiszer-termelő állatok előállításával, forgalmazásával és feldolgozásával foglalkozó minden természetes és jogi személyre, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre (a továbbiakban: gazdaságok).

(2) Az állati eredetű élelmiszerekben előforduló, egészségre ártalmas maradékanyagok országosan egységes megfigyelő vizsgálatait és ellenőrzését (a továbbiakban: monitoring vizsgálat) e rendelet szerint kell végezni. Az *1. számú mellékletben* felsorolt maradékanyagok jelenlétének kimutatását a *4. számú melléklet* szerint, élő állatokból, azok takarmányából és ivóvizéből, testnedveiből, ürülékéből, állati szövetekből és állati eredetű termékekből kell elvégezni.

Fogalommeghatározások

2. § E rendelet alkalmazásában

1. *egészségre ártalmas maradékanyag (reziduum)*: a környezetszennyezés, agrokemizáció és az állatgyógyászati szerek/készítmények alkalmazása következtében az élelmiszerekben jelen lévő, az emberi egészségre ártalmas anyag(ok)nak és az átalakulási, illetve bomlástermékeinek az együttes mennyisége (a továbbiakban: maradékanyag);

2. *engedélyezett szer*: amelyet az illetékes hatóságok – külön jogszabályban foglaltak szerint – a mezőgazdaságban és élelmiszeriparban, valamint az ember-, illetve az állatgyógyászatban, továbbá hozamfokozás céljára engedélyeztek;

3. *tiltott szer*: amelynek a felhasználását az illetékes hatóságok meghatározott területen és célból – a külön jogszabályban foglaltak szerint – nem engedélyezték, vagy közegészségügyi és állategészségügyi okból tilalmi listára tették;

4. *jogellenes kezelés*: tiltott anyagok vagy szerek alkalmazása, vagy jogszabály által engedélyezett anyagoknak vagy szereknek a forgalombahozatali engedélyben előírtaktól eltérő célra vagy körülmények között történő alkalmazása;

5. *hatósági minta*: az illetékes hatósági állatorvos által vett, megjelölt és kísérőirattal ellátott minta;

6. *állatcsoport*: azonos állatfajhoz és korcsoportozáshoz tartozó, azonos telepen, azonos időben és azonos tartási körülmények között tartott állatok csoportja;

7. *feladó gazdaság*: az állat értékesítése során az állat ideiglenes tartási helye;

8. *származási gazdaság*: az állat születési vagy tartási helye;

9. *maradékanyag tolerancia határérték (MRL)²*: az állat ehető testszöveiben, a termékben, annak friss állapotában megengedhető, humán-egészségügyi szempontból veszélytelen maradékanyag-koncentráció (mg/kg vagy µg/kg mértékegységben kifejezve).

Nemzeti reziduum monitoring vizsgálati rendszer

3. § (1)³ A Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) felelős

a) a nemzeti reziduum monitoring rendszer működéséért, az éves vizsgálati terv kiadásáért;

b) a végrehajtásért felelős intézmények tevékenységének összehangolásáért;

c) a monitoring vizsgálati terv végrehajtásának értékeléséhez szükséges adatok összegyűjtéséért.

(2)⁴ Az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontokban meghatározott feladatok végrehajtásának koordináló felelőse a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (a továbbiakban: NÉBIH).

A monitoring vizsgálati terv

4. § A monitoring vizsgálati terv

a) rendelkezik a maradékanyagok vagy anyagok csoportjainak kimutatásáról állatfajok és hasznosítási irányok szerint, a 2. számú mellékletnek megfelelően;

b) elsősorban az alábbiak jelenlétének kimutatására határoz meg intézkedéseket:

ba) az *a)* pontban hivatkozott anyagok jelenléte állatokban, azok ivóvizében és minden olyan helyen, ahol az állatokat tenyésztik vagy tartják,

bb) a fent említett anyagok maradványainak jelenléte élő állatokban, ürülékükben, testnedveikben és állati szövetekben, valamint állati eredetű termékekben, mint hús, tej, tojás és méz;

c) összhangban van a 3. és 4. számú mellékletben előírt mintavételi stratégiával és mintavételi szintekkel.

5. § A monitoring vizsgálati terv tartalmazza:

a) a kimutatandó anyagok jegyzékét, a beküldendő vizsgálati minták megnevezését, számát, vizsgálati módszereket, szabványokat az eredmények értelmezéséhez, a tolerancia-határértéket (MRL) és az 1. számú mellékletben felsorolt anyagok esetében a beküldendő minták vételi gyakoriságát, a szám megválasztásának indoklásával együtt;

b) a beküldendő hatósági minták számát az adott állatfajhoz tartozó, előző években levágott állatok számától, a határérték-túllépés gyakoriságától – illetőleg egyes termékek esetében a termelési adatoktól – függően, a 4. számú mellékletben leírt mintavételi szintekkel és gyakorisággal összhangban, valamint a hatósági minták összegyűjtésére vonatkozó részletes szabályokat és a hatósági mintákon, illetőleg azok kísérőiratán feltüntetendő adatokat;

c) a vizsgáló laboratóriumok jegyzékét;

d) a jogszabályban megállapított tűrési szinteket;

e) a hatósági intézkedés jellegét az olyan állatokra vagy termékekre vonatkozóan, amelyekben maradékanyagot mutattak ki.

Önellenőrzés és felelősségvállalás az üzemeltetők részéről

6. § (1) Az élelmiszer-termelő állatok forgalmazásával és feldolgozásával foglalkozó gazdaság köteles az általa forgalmazott, illetve feldolgozásra kerülő állatok nyilvántartási dokumentumait az állatok állategészségügyi felügyeletét ellátó állatorvosnak bemutatni.

(2) Az állati eredetű termékek feldolgozására szolgáló létesítmények tulajdonosai vagy felelős vezetői – elsősorban saját belső ellenőrzésükre támaszkodva kötelesek

a) minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy csak olyan állatokat fogadjanak (akár közvetlenül a termelőtől beszállítva, akár közvetítő útján), amelyekre az előállító felelősséget vállal, hogy a külön jogszabály szerinti élelmezés-egészségügyi várakozási időket betartották;

b) meggyőződni arról, hogy a létesítménybe beszállított gazdasági állatok vagy termékek

ba) nem tartalmazzak a határértéket meghaladó mértékben maradékanyagot,

bb) nyomokban sem tartalmazzak tiltott anyagokat vagy szereket.

(3) Az állati eredetű termékeket előállítók vagy a (2) bekezdés szerinti felelős vezetők csak az olyan állatokat hozhatják forgalomba,

a) amelyeket nem kezeltek tiltott anyagokkal és szerekkel, vagy nem vetettek alá jogellenes kezelésnek;

b) amelyek esetében, amennyiben azokat engedélyezett szerekkel és anyagokkal kezelték, az e szerekre előírt élelmezés-egészségügyi várakozási időket betartották;

c) az a) és b) pont szerinti állatokból készült termékeket.

(4) Ha az állat nem a termelőtől, hanem más természetes vagy jogi személytől, illetve gazdaságtól kerül feldolgozó létesítménybe, a (3) bekezdés szerinti kötelezettségek a közvetítő személyre is áthárulnak.

Hatósági ellenőrzés

7. § (1) A gazdaságok ellenőrzését végző hatósági állatorvosok feladatköre és felelősségi köre kiterjed a tartási körülmények és kezelések formáinak ellenőrzésére is.

(2) Az állatokat ellátó állatorvos (a saját nyilvántartásán felül) köteles a gazdaságban vezetett nyilvántartásba bejegyezni minden elrendelt vagy elvégzett kezelés módját és időpontját, az alkalmazott szer/készítmény nevét, dózisát, valamint a kezelt állat vagy állatcsoport azonosító adatait és a várakozási időt.

(3) Az állattartó köteles az általa vezetett nyilvántartásba bejegyezni az elvégzett kezelés módját és időpontját. Köteles meggyőződni a várakozási idők betartásáról és gondoskodni az ezt bizonyító iratok három évig tartó megőrzéséről.

(4) Az állattartó és az ellátó állatorvos köteles a hatósági állatorvosnak minden tájékoztatást megadni arról, hogy az adott gazdaság, illetve üzem, mennyiben felel meg a (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

8. § (1)⁵ A monitoring vizsgálati tervek végrehajtásával kapcsolatban elvégzett ellenőrzésektől függetlenül az élelmiszerlánc-felügyeleti szervek szűrőpróbaszerű ellenőrzést végezhetnek

a) az 1. számú melléklet „A” csoportjába sorolt termékek gyártása, kezelése, tárolása, szállítása, kereskedelme, eladása és beszerzése során;

b) a takarmánygyártási és takarmánykereskedelmi lánc bármely pontján;

c) az állatok és állati eredetű nyersanyagok termelési folyamatának egész tartama alatt.

(2) Az (1) bekezdésben elrendelt ellenőrzések célja: az állatok tartása során bárminemű maradékanyagot képező szennyeződésnek vagy tiltott kezelésére szánt illegális anyagoknak vagy szereknek a kimutatása és tulajdonlásuk felderítése.

(3) Tiltott szerekkel való visszaélés gyanúja esetén, vagy ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzések bármelyike kedvezőtlen eredményre vezetett, a 13–19. §-okban leírt intézkedéseket kell alkalmazni.

9. § (1) Az ellenőrzéseket előzetes bejelentés nélkül kell végezni. Az ellenőrzés és a hozzá kapcsolódó mintavétel idejének váratlanoknak, előre kiszámíthatatlannak kell lennie. Nem kötődhet a hét egyetlen kiválasztott napjához vagy dátumhoz sem. Az ellenőrzést és a mintavételt egész évben, változó időközökkel kell végezni. Az időpont megválasztásakor figyelembe kell venni, hogy egyes anyagokat csak az év meghatározott szakaszában alkalmaznak.

(2) A monitoring tervtől függetlenül, a speciális vizsgálatok elvégzését lehetővé tevő mintakiválasztás érdekében minden más, rendelkezésre álló információt – így különösen még nem ismert anyagok használatát, egyes betegségek hirtelen megjelenését bizonyos területeken, csalárd eljárásokra utaló jeleket – is figyelembe kell venni.

(3) A tulajdonos, az állatok fölötti rendelkezéssel megbízott személy vagy ezek képviselője köteles megkönnyíteni a vágás előtti vizsgálati tevékenységet, és különösen köteles a hatósági

állatorvost vagy a felhatalmazott személyzetet segíteni minden olyan műveletben, amelyet azok szükségesnek ítélnék meg.

10. § (1)⁶ Ha jogellenes kezelés gyanúja áll fenn, a megyei kormányhivatal élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatósága (a továbbiakban: élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság) felszólítja a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt vagy a gazdaságot ellátó állatorvost, hogy mutassanak be minden olyan dokumentumot, amely a kezelést indokolja.

(2)⁷ Ha az (1) bekezdésben leírt kivizsgálás megerősíti a jogellenes kezelést vagy tiltott anyagok vagy szerek alkalmazását, illetőleg azok alkalmazása gyanítható, az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság elvégezteti az alábbi ellenőrzéseket:

a) a származási vagy feladó gazdaságban az állatok helyszíni szemlét, különösen azzal a céllal, hogy a jogellenes alkalmazást kimutassák és a kezelés nyomait felleljék; ez az ellenőrzés hatósági minták vételét is magában foglalhatja;

b) arra irányuló ellenőrzést, hogy abban a gazdaságban, ahol az állatokat tenyésztik, tartják vagy hizlalják (beleértve a gazdasághoz tartozó telepeket), vagy az állatok származási vagy feladó gazdaságában, tiltott anyagokat, illetőleg nem engedélyezett anyagokat vagy szereket leljenek fel; ilyen célra hatósági ivóvíz- és takarmányminták vétele is szükséges;

c) az állatok takarmányának és ivóvizének – tenyésztett víziállatoknál annak a víznek, amelyben az állatokat tartják – helyszíni szemlét a származási vagy kiindulási gazdaságban;

d) a 8. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt ellenőrzéseket;

e) minden olyan ellenőrzést, amely a tiltott anyagok vagy szerek, vagy a kezelt állatok eredetének tisztázására szolgál.

(3)⁸ Ha a jogszabályokban megállapított határértéket túllépték, az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság a kapott eredménytől függően tesz e rendeletben előírt intézkedéseket, illetve folytat vizsgálatokat.

11. § (1)⁹ A monitoring vizsgálati terv végrehajtásához szükséges laboratóriumi vizsgálatokat a NÉBIH országos illetékességgel végzi el.

(2)¹⁰ A NÉBIH feladatkörébe tartozik:

a) a monitoring ellenőrző rendszer megszervezése, a maradékanyag-vizsgálatokért felelős laboratóriumok munkájának koordinálása, elsősorban az egyes maradékanyagokra és maradékanyag-csoportokra vonatkozó vizsgálati módszerek és szabványok összehangolása;

b) javaslattétel a validált módszerek döntő módszerként való jóváhagyására és módszergyűjteményekbe foglalására;

c) szakmai hozzájárulás a maradékanyag-vizsgálatra kijelölt vizsgáló laboratóriumok számára a helyes laboratóriumi gyakorlat és a mindenkor érvényes szabványsorozat előírásain alapuló minőségbiztosítási rendszer kiépítéséhez;

d) a vizsgáló laboratóriumok számára a szakemberképzés és a vonatkozó analitikai módszerek és a tervezett összehasonlító (kör) vizsgálatok minősítő mintáinak és leírásának átadása, valamint tájékoztatás az összehasonlító vizsgálatok eredményeiről;

e) összehasonlító vizsgálatok szervezése az illetékes laboratóriumok számára;

f)¹¹ az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóságok által szolgáltatott adatokat is tartalmazó éves jelentés készítése és megküldése a minisztériumnak.

(3)¹² A NÉBIH-re mint nemzeti referencia laboratóriumra vonatkozó követelményeket a 6. számú melléklet tartalmazza.

(4)¹³ A vizsgálatot végző laboratóriumokat a minisztérium jelöli ki. A kijelölt laboratóriumoknak részt kell venniük a nemzetközileg elismert külső minőségbiztosítási és akkreditációs rendszerben. A reziduum vizsgálatot végző laboratóriumokat akkreditáltatni kell. Ezeknek a laboratóriumoknak a NÉBIH által szervezett körvizsgálatokban rendszeresen és eredményesen bizonyítaniuk kell a vizsgálati jártasságukat és az alkalmasságukat.

12. § (1) A mintákat, a 3., 4. és 5. számú melléklet szerint, hatósági állatorvosnak kell vennie. Ennek keretében gondoskodnia kell a hamisítástól védett, szakszerű csomagolásról, az előírás szerinti mintavételi jegyzőkönyvről, a kísérőiratról, valamint a mintáknak az illetékes vizsgáló laboratóriumba történő haladéktalan elszállításáról.

(2) Az 1. számú melléklet „A” csoportjába tartozó anyagok esetében mindig, a „B” csoportba tartozók esetében pedig ésszerű módon minden olyan pozitív eredménynél, amelyet a tájékoztató vizsgálati módszerrel kaptak, a szakma szabályai szerinti nagyműszeres módszerű, megerősítő vizsgálatot (kémiai konfirmáció) is el kell végezni.

(3)¹⁴ Minden olyan vizsgálatot, amellyel kapcsolatosan fenntartás merül fel, a NÉBIH-nek ismételt el kell végeznie. Ha a hitelesítés megerősíti az elmarasztalást, az eljárás költségeit a felszólamló fizeti.

(4) Ha a hatósági minta vizsgálata jogellenes kezelés tényét fedi fel, a 16. és 18. §-ban leírt intézkedéseket együttesen kell alkalmazni.

(5) Ha a vizsgálat az engedélyezett anyagoknak vagy szennyező anyagoknak jogszabályban megállapított határértéket meghaladó mennyiségét mutatja ki, a 14–16. §-ok szerint kell eljárni.

13. § (1)¹⁵ Tiltott szerrel történt kezelés esetén az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság vizsgálatot köteles végeztetni:

a) a származási vagy feladó gazdaságban, hogy felderítse a maradékanyagok jelenlétének okát;

b) az anyagok vagy szerek forrására vagy forrásaira vonatkozóan, szükség szerint a gyártás, kezelés, tárolás, szállítás, alkalmazás, kereskedelem vagy eladás szakaszában;

c) minden más irányban, amelyet szükségesnek ítél meg.

(2)¹⁶ A járási állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző hivatal vezetője (a továbbiakban: járási főállatorvos) forgalmi korlátozást köteles elrendelni az (1) bekezdésben foglalt vizsgálat lezárásáig azon állomány esetében, ahol a pozitív mintavétel történt.

Hatósági intézkedések

14. § (1) A rendelkezés szerint zárolt állatok nem hagyhatják el a származási gazdaságot, és nem adhatók át más személynek.

(2)¹⁷ A tiltott szerrel kezelt állatokat a járási főállatorvos határozata alapján, kártalanítás nélkül le kell ölni, és veszélyes hulladékot ártalmatlanító üzemben meg kell semmisíteni.

(3) Ha ismételt mintavétel során vett minták fele vagy annál több pozitívnak bizonyul, a gazdálkodónak választási lehetőséget lehet adni, hogy a gazdaságában lévő összes állatot vizsgálat alá vegyék-e, vagy öljék le ezeket az állatokat.

(4) Az ugyanannak a tulajdonosnak a birtokában lévő állatállományokat, illetve gazdaságokat legalább tizenkét hónapig az adott maradékanyagra vonatkozóan fokozottan kell ellenőrizni.

(5) Jogellenes kezelés esetén az érintett telepet ellátó gazdaságokat és üzemeket a 8. § (1) bekezdésében előírt ellenőrzéseken túl további ellenőrzés alá kell vonni, hogy felderítsék a kérdéses anyag eredetét. Ugyanez vonatkozik azokra a gazdaságokra és üzemekre is, amelyeket ugyanaz a beszállítói lánc lát el állatokkal és takarmánnyal, mint a származási vagy feladó gazdaságot.

15. §¹⁸ Jogellenes kezelés megállapítása esetén, az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság intézkedni köteles, hogy a 10. § (2) bekezdése szerinti kivizsgálásban érintett állatállományt, hatósági állatorvosi felügyelet alá helyezték. A hatósági állatorvosnak ellenőrizni kell az állat azonosíthatóságát, amennyiben ilyen nincs, el

kell rendelnie az állat elkülönítő megjelölését. Ezt követően az állományban megbízható statisztikai értékelést lehetővé tevő, további szigorított mintavételt kell alkalmazni.

16. § (1)¹⁹ A maradékanyag határérték (MRL) túllépése esetén az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság köteles a 13. § (2) bekezdése szerint forgalmi korlátozást elrendelni és szigorított vizsgálatot folytatni.

(2) Ha egy gazdálkodó által forgalomba hozott állatok vagy egy gazdálkodó, illetve egy feldolgozó üzem által forgalomba hozott termékek esetében a maradékanyag határértékek túllépése ismételten előfordul, a hatósági állatorvosnak legalább hat hónapig fokozottan kell ellenőriznie az adott gazdaságból és/vagy feldolgozó üzemből származó állatokat és termékeket. A termékeket vagy levágott állatokat a hatósági állatorvos a minták vizsgálatának befejezéséig zárolja.

17. § (1) A 13. § szerinti kivizsgálás és ellenőrzés költségei a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt terhelik.

(2) Ha a kivizsgálás a gyanú jogosságát erősíti meg, a 14. és 15. § szerint elvégzett vizsgálat és eljárás költségei a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt terhelik.

(3) A pozitív eredményt adó, vagy a 18. § alapján pozitívnak minősített állatok leölésének és ártalmatlanításának költségei az állat tulajdonosát terhelik, állami kártalanítás nélkül.

18. §²⁰ Ha arra jogosulatlan személyek birtokában az 1. számú melléklet „A” csoportjába vagy a „B” csoportjának (1) és (2) bekezdésébe sorolt hatóanyagokat, illetve szereket találnak, azokat a járási főállatorvos az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság megfelelő intézkedéséig zárolja.

19. § (1) Ha gyanú vagy bizonyíték van arra, hogy az érintett állatokon jogellenes kezelést végeztek, vagy azokat tiltott anyagokkal vagy szerekekkel kezelték, a vágóhídon eljáró állatorvos köteles:

a) intézkedni, hogy a levágandó állatokat elkülönítve kezeljék a vágóhídra érkező többi állatcsoporttól;

b) zárolni a levágott állatot, a zsigereket és a vágási hulladékot, és elvégezni minden szükséges mintavételi eljárást, ami a kérdéses anyag kimutatásához szükséges;

c) pozitív eredmény esetén a húst, a zsigereket és a vágási hulladékot állami kártalanítás nélkül, nagy fertőzési veszélyt jelentő állati hulladékot ártalmatlanító üzembe küldeni.

(2) Az (1) bekezdésben leírt eljárás során alkalmazni kell a 17. és 18. § előírásait is.

(3) Ha gyanú vagy bizonyíték van arra, hogy az érintett állatokat engedélyezett kezelésnek vetették alá, de nem tartották be a várakozási idő(ke)t, a levágást el kell halasztani mindaddig, amíg az előminták vizsgálata alapján az ellenőrző állatorvos meggyőződhet arról, hogy a maradékanyag(ok) mennyisége az engedélyezett határértéket nem haladja meg.

(4) A (3) bekezdésben megnevezett időtartam semmiképpen nem lehet rövidebb, mint

a) törzskönyvezett állatgyógyászati készítmények esetén az adott állatfajra és alkalmazási módra a forgalomba-hozatali engedélyben megjelölt várakozási idő;

b) nem törzskönyvezett szer vagy a törzskönyvi bejegyzésben említettől eltérő állatfajon vagy módon alkalmazott állatgyógyászati készítmény esetén az állatgyógyászati készítmények törzskönyvezéséről szóló jogszabály előírásai szerint az állatorvos által meghatározott várakozási idő, amely nem lehet rövidebb, mint tojás és tej esetében 7 nap, hús és a baromfihús, illetve ehető testszövetek esetében 28 nap, hal esetében 500 lebomlási nap.

(5)²¹ Amennyiben az állatok védelme érdekében indokolt, vagy ha a vágóhíd infrastruktúrája vagy felszereltsége miatt nem lehet a vágást elhalasztani, az állatok levágását a vágóhidat felügyelő járási főállatorvos a (4) bekezdésben meghatározott időtartam lejáratára előtt is engedélyezheti. Az így levágott állatok húsát és belsőségeit zárni kell mindaddig, amíg a hatósági ellenőrzés eredménye hozzáférhetővé válik.

(6) Emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell nyilvánítani azokat a levágott állatokat és termékeket, amelyekben a maradékanyag mennyisége a jogszabályokban engedélyezett szinteket meghaladja.

Záró rendelkezések

20. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgy körében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban, az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 96/23/EK irányelve egyes anyagok és azok maradványainak élő állatokban és állati termékekben való megfigyelésére irányuló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelv és a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről;

b) a Bizottság 97/747/EK határozata egyes anyagoknak és maradékaiknak egyes állati termékekben a 96/23/EK irányelvben előírt megfigyelésére történő mintavétel szintjének és gyakoriságának meghatározásáról;

c) a Bizottság 98/179/EK határozata egyes anyagoknak és maradékaiknak élő állatokban és állati termékekben való megfigyelésére történő hatósági mintavétel részletes szabályainak megállapításáról.

1. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez

„A” csoport – anabolikus hatású és tiltott anyagok (szerek):

- (1) sztilbének, sztilbén-származékok, azok sói és észterei,
- (2) pajzsmirigy működését gátló hatású anyagok (tiroosztatikumok),
- (3) szteroid hormonok és nem szteroid-szerkezetű hormonhatású anyagok (+),
- (4) rezorcinsav-laktonok, beleértve a zeranolt,
- (5) béta-agonisták (+),
- (6) olyan farmakológiailag aktív anyagok, amelyekre határérték nincs, Aristolochia fajok és készítményeik, kloramfenikol, kloroform, klórpromazin, kolchicin, dapszon, dimetridazol [kizárólagosan pulyka (black-head) esetében meghatározott módon engedélyezett] 0 (+), metronidazol, nitrofuránok (a furazolidont is beleértve), ronidazol.

(+) Ezen szer hozamfokozási célú alkalmazása tilos, viszont terápiás célra más jogszabályban foglaltak szerint igénybe vehető.

„B” csoport – Állatgyógyászati készítmények²² és szennyező anyagok:

- (1) antibakteriális szerek, ideértve a szulfonamidokat és a kinolon származékokat,
- (2) egyéb állatgyógyászati készítmények:
  - a) anthelmintikum hatású szerek és az átalakulási termékeik,
  - b) kokcidiózis elleni szerek, beleértve a nitroimidazolokat,

- c) karbamátok és piretroidok,
d) nyugtató hatású szerek,
e) nem szteroid típusú gyulladásgátló szerek (NSAID),
f) más farmakológiailag aktív anyagok,

(3) egyéb anyagok és környezeti szennyezések:

- a) szerves klórvegyületek, beleértve a PCB származékokat, dioxinok és a dibenzofuránok,
b) szerves foszforsavészter vegyületek,
c) kémiai elemek,
d) mikotoxinok,
e) festékek,
f) egyéb anyagok.

2. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez

**Kimutatandó maradékanyagok csoportosítása az állatfajok, az etetett takarmányok –
beleértve az ivóvizet is –
és az elsődleges állati termékek szerint**

**Kimutatandó maradékanyagok csoportosítása az állatfajok, az etetett takarmányok –
beleértve az ivóvizet is –
és az elsődleges állati termékek szerint**

Maradékanyag- csoportok	Állattípus, takarmány vagy állati eredetű termék						
	szarvasmarha, juh, kecske, sertés, lófélék	baromfi	tenyésztett víziállatok	tej	tojás	nyúlhús, lőtt vadak és tenyésztett vadak húsa	méz
„A”(1)	X	X	X			X	
(2)	X	X				X	
(3)	X	X	X			X	
(4)	X	X				X	
(5)	X	X				X	
(6)	X	X	X	X	X	X	
„B”(1)	X	X	X	X	X	X	X
(2) a)	X	X	X	X		X	
b)	X	X			X	X	
c)	X	X				X	X
d)	X						
e)	X	X		X		X	
f)							
(3) a)	X	X	X	X	X	X	X

b)	X			X			X
c)	X	X	X	X		X	X
d)	X	X	X	X			
e)			X				
f)							

3. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez

Mintavételi stratégia

1. A monitoring vizsgálati terv célja, hogy felmérje és feltárja az állati eredetű élelmiszerekben előforduló egészségre ártalmas maradékanyag-szennyezettség keletkezésének okait a gazdaságokban, vágóhidakon, daraboló és feldolgozóüzemekben, tejüzemekben, hal- és vadfeldolgozó üzemekben, mézbegyűjtő, tojásbegyűjtő és -csomagoló, valamint egyéb helyeken.

A hatósági mintákat a 4. és 5. számú melléklet szerint kell venni.

A hatósági mintavétel minden esetben előre nem látott, váratlan legyen. Úgy kell megvalósítani, hogy ne kötődjék egy állandó időponthoz vagy a hét egy bizonyos napjához.

2. Az 1. számú melléklet „A” csoportjába tartozó anyagoknál a felügyelet célja a tiltott anyagok jogellenes alkalmazásának és a „B” csoportba sorolt anyagok szakszerűtlen alkalmazásának, illetve a velük kapcsolatos visszaélésnek a felderítése.

A mintavétel irányát a következő minimális kritériumok alapján kell megválasztani: nem, kor, faj, fajta és hizlalási rendszer. Minden hozzáférhető információt és minden olyan bizonyítékot figyelembe kell venni, amely az e csoportba tartozó anyagok helytelen használatára vagy az azokkal való visszaélésre utal.

Az 1. számú melléklet „B” csoportjába tartozó anyagoknál a felügyelet további célja annak ellenőrzése, hogy betartják-e az állatgyógyászati készítményekre és a peszticidekre a jogszabályban előírt élelmiszer-biztonsági intézkedéseket, továbbá a környezeti szennyezők esetében a vonatkozó tolerancia-határérték betartásának a vizsgálata.

4. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez

E melléklet célja annak a minimális állatszámának a meghatározása, amelyet meg kell mintázni. Az egyes mintákat az 1. számú mellékletben meghatározott, egy vagy több anyagra lehet megvizsgálni.

I.

SZARVASMARHÁK, SERTÉSEK, JUHOK, KECSKÉK ÉS LÓFÉLÉK

1. Szarvasmarhák

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra vizsgálni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott szarvasmarhák 0,4%-a, az alábbi lebontásban:

„A” csoport: 0,25% az alábbiak szerint felosztva:

– a minták felét a telepen élő állatoktól kell venni [ettől eltérően, az A 5 alcsoportba tartozó anyagokra vizsgálandó minták 25%-át megfelelő anyagokból (takarmány, ivóvíz stb.) lehet venni],

– a minták felét a vágóhídon kell venni.

Az „A” csoport minden alcsoportjára évente legalább az „A” csoport céljára begyűjtött összes minta 5%-át meg kell vizsgálni.

A fennmaradó minták vizsgálatait a rendelkezésre álló tapasztalatok és információk szerint kell elosztani.

„B” csoport: 0,15% az alábbiak szerint felosztva:

- a minták 30%-át a „B” (1) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni,
- a minták 30%-át a „B” (2) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni,
- a minták 10%-át a „B” (3) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni,
- a fennmaradó minták vizsgálatait a helyzetnek megfelelően kell elosztani.

2. Sertések

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra nézve vizsgálni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott sertések 0,05%-a, az alábbi lebontásban:

„A” csoport: 0,02%

A vágóhidon végzett mintavétel mellett a gazdaság szintjén is el kell végezni az ivóvíz, a takarmány, az ürülék vagy minden más megfelelő jellemző vizsgálatát. Ilyen esetben a gazdaságot évente, az előző évben egy gazdaságból levágott minden 100 000 sertés után – hatósági mintavétel céljából – meg kell látogatni.

Az „A” csoport minden alcsoportjára legalább az „A” csoport céljára begyűjtött összes minta 5%-át meg kell vizsgálni.

A fennmaradó minták vizsgálatait a rendelkezésre álló tapasztalatok és információk szerint kell elosztani.

„B” csoport: 0,03%

Az alcsoportok között ugyanazt a leosztást kell alkalmazni, mint a szarvasmarhánál.

A fennmaradó minták vizsgálatait a helyzetnek megfelelően kell elosztani.

3. Juhok és kecskék

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra vizsgálni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott, három hónaposnál idősebb kecskék és juhok 0,05%-a, az alábbi lebontásban:

„A” csoport: 0,01%

Az „A” csoport minden alcsoportjára legalább az „A” csoport céljára begyűjtött összes minta 5%-át meg kell vizsgálni.

A fennmaradó minták vizsgálatait a rendelkezésre álló tapasztalatok és információk szerint kell elosztani.

„B” csoport: 0,04%

Az alcsoportok között ugyanazt a leosztást kell alkalmazni, mint a szarvasmarhánál.

A fennmaradó minták vizsgálatait a helyzetnek megfelelően kell elosztani.

4. Lófélék

A minták számát a minisztérium az észlelt problémáknak megfelelően határozza meg.

II.

BROJLER CSIRKE, A TOJÁSRÁKÁST BEFEJEZETT TYÚK, PULYKA, EGYÉB BAROMFI

- A minta az analitikai módszer követelményeitől függően egy vagy több állatból állhat.
- Az egyes figyelembe vett baromfi kategóriáknál (brojler csirke, tojásrakást befejezett tyúk, pulyka és egyéb baromfi) az évente vett mintaszám legalább 1 legyen 200 tonna éves termelésre vetítve (vágott súlyban), és amennyiben a figyelembe vett baromfi kategória éves

termelése 5000 tonna fölött van, akkor minden anyagcsoportra minimum 100 mintát kell venni.

– Az alábbi lebontást kell betartani:

„A” csoport: az összes minta 50%-a.

= Ezeknek a mintáknak egyötöd részét a gazdaságokban kell venni.

= Az „A” csoport egyes alcsoportjaira legalább az „A” csoport céljára begyűjtött összes minta 5%-át meg kell vizsgálni.

= A fennmaradó minták vizsgálatait a rendelkezésre álló tapasztalatok és információk szerint kell elosztani.

„B” csoport: az összes minta 50%-a.

= A minták 30%-át a „B” (1) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át a „B” (2) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 10%-át a „B” (3) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A fennmaradó minták vizsgálatait a helyzetnek megfelelően kell elosztani.

III.

TENYÉSZTETT VÍZIÁLLATOK TERMÉKEI

1. Halgazdasági termékek

– A minta a szóban forgó hal méretétől és az analitikai módszer követelményeitől függően egy vagy több halból állhat.

= Be kell tartani az alább megadott minimális mintavételi szinteket és mintavételi gyakoriságot, a tonnában kifejezett haltermeléstől függően.

= Az évente összegyűjtött minták minimális száma legalább egy legyen 100 tonna éves termelésre vetítve.

= A keresett anyagok és a vizsgálatra vett minták kiválasztása az adott anyagok felhasználásának valószínűsége alapján történjék.

– Az alábbi lebontást kell alkalmazni:

„A” csoport: az összes minta egyharmad része.

A mintákat a gazdaságban kell venni, a haltenyésztés minden fázisára kiterjedően, beleértve a forgalmazásra kész áruhalakat.

„B” csoport: az összes minta kétharmad része.

A mintákat:

a) elsősorban a gazdaságban kell venni a forgalmazásra kész áruhalakból,

b) vagy a feldolgozóüzemben, vagy nagykereskedelmi szinten a friss halból kell venni azzal a feltétellel, hogy pozitív eredmény esetén azonosítani lehet azt a gazdaságot, ahonnan a hal származik.

A halgazdaságokban vett minták esetében a mintavételnek legalább a bejegyzett termelőhelyek 10%-ára ki kell terjednie.

2. Egyéb tenyésztett víziállatok termékei

Ha okkal feltételezhető, hogy állatgyógyszereket vagy vegyszereket alkalmaztak egyéb tenyésztett víziállatok termékeinek előállításán, vagy környezeti szennyezés gyanúja áll fenn, akkor ezeket a fajokat termelésük arányában, a halgazdasági termékek mintáihoz járuló, kiegészítő mintaként fel kell venni a mintavételi tervbe.

IV.

TEJ

1. Tehéntej

A) Mintavételi követelmények

– A hatósági mintákat a hatósági állatorvosnak kell vennie úgy, hogy a tej származási gazdaságát vissza lehessen keresni. A minta mennyisége a vizsgáló módszertől függ.

– A mintákat nyers tejből kell venni, vagy

a) a származási gazdaságban a gyűjtőtartályból, vagy

b) a tejüzemben, a tankautó kiürítésnek megkezdése előtt.

– A „B” (3) *a), b) és c)* alcsoportba sorolt anyagokra irányuló vizsgálat esetén a származási gazdaság visszakereshetőségére vonatkozó követelmények teljesítésétől el lehet tekinteni.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

– Az éves tejtermelés minden 15 000 tonnája után 1, de legalább 300 mintát kell venni évente, az alábbi lebontásban:

*a) a minták 70%-át állatgyógyszerek maradványaira kell megvizsgálni. Minden mintát az „A” (6), „B” (1), „B” (2) *a)* és „B” (2) *e)* alcsoportokból kiválasztott legalább 3 alcsoportba tartozó, legalább 4 különböző anyagra kell megvizsgálni;*

b) a minták 15%-át a „B” (3) alcsoportba sorolt anyagokra kell megvizsgálni;

c) a fennmaradó mintákat (15%) a helyzetnek megfelelően kell elosztani.

2. Más állatfajok (juh, kecske, ló) teje

A mintaszámot a minisztérium a termelt tej mennyiségének és az észlelt problémáknak megfelelően állapítja meg. Ezen állatfajok tejmintáit kiegészítő mintaként kell felvenni a tehéntej vizsgálati tervébe.

V.

TOJÁS

1. Tyúktojás

A) Mintavételi követelmények

– A hatósági mintákat a hatósági állatorvosnak kell vennie úgy, hogy a tojás származási gazdaságát vissza lehessen keresni.

– A mintákat vagy

a) a tojástermelő gazdaságban, vagy

b) a tojásgyűjtő és -csomagoló helyen kell venni.

– A mintának, a laboratóriumi módszertől függően, legalább 12 tojásból kell állnia.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

– Minden megtermelt 1000 tonna étkezési tojásból 1, de legalább összesen 200 mintát kell venni évente, figyelembe véve a tojástermelés rendszerét, különösen az integráció szintjét.

– A minták legalább 30%-át a tojásgyűjtő és -csomagoló helyeken kell venni.

– A következő lebontást kell alkalmazni:

= a minták 70%-át az 1. számú melléklet következő alcsoportjaiba tartozó legalább 1-1 anyagra kell megvizsgálni: „A” (6), „B” (1) és „B” (2) *b)*;

= a minták 30%-át a helyzetnek és az információknak megfelelően kell elosztani, de a „B” (3) *a)* alcsoportba sorolt anyagokra feltétlenül el kell végezni néhány vizsgálatot.

2. Más baromfifajok tojásai

A mintaszámot a minisztérium a termelt tojás mennyiségének és az észlelt problémáknak megfelelően állapítja meg. Ezen állatfajok mintáit kiegészítő mintaként kell felvenni a tyúktojás vizsgálati tervébe.

VI.

NYÚLHÚS, VADHÚS ÉS TENYÉSZETT VADAK HÚSA

1. Nyúlhús

A) Mintavételi követelmények

– A hatósági mintákat a hatósági állatorvosnak kell vennie úgy, hogy a nyulak származási gazdaságát mindig vissza lehessen keresni. A vizsgáló módszertől függően egy-egy minta ugyanattól a termelőtől vett egy vagy több nyulból állhat.

– A mintákat a nyúltartási rendszerek figyelembevételével vagy

a) a nyulak tartási helyén, vagy

b) a vágóhídon

kell venni.

– A mintavételi tervben a minisztérium előírhatja, hogy a gazdaságban ivóvíz- és takarmánymintákat is vegyenek kiegészítésül, a tiltott anyagok ellenőrzésére.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

Az éves nyúltermelés vágott súlyban számított minden 300 tonnája után évente 10 mintát kell venni az első 3000 tonnából, és minden további 300 tonnából 1 további mintát, az alábbi lebontásban:

a) Az „A” csoportra az összes minta 30%-át kell megvizsgálni.

= A minták 70%-át az „A” (6) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át az „A” csoport többi anyagára kell megvizsgálni.

b) A „B” csoportra az összes minta 70%-át kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át a „B” (1) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át a „B” (2) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 10%-át a „B” (3) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A fennmaradó mintákat (30%) a helyzetnek és az információknak megfelelően kell elosztani.

2. Tenyésztett vad

A) Mintavételi követelmények

– A minta mennyisége a vizsgáló módszertől függ.

– A mintákat a feldolgozóüzemben kell venni. Az állatok, illetőleg húruk származási gazdaságának minden esetben visszakereshetőnek kell lennie.

– A mintavételi tervben a minisztérium előírhatja, hogy a gazdaságban ivóvíz- és takarmánymintákat is vegyenek kiegészítésül, a tiltott anyagok ellenőrzésére.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

Évente legalább 100 mintát kell venni, az alábbi felosztás szerint:

a) Az „A” csoportra az összes minta 20%-át kell megvizsgálni. A minták többségét az „A” (5) és az „A” (6) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

b) A „B” csoportra az összes minta 70%-át kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át a „B” (1) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 30%-át a „B” (2) a) és b) alcsoport anyagaira kell megvizsgálni.

= A minták 10%-át a „B” (3) csoport anyagaira kell megvizsgálni.

c) A fennmaradó mintákat (10%) a helyzetnek és az információknak megfelelően kell elosztani.

3. VADHÚS

A) Mintavételi követelmények

– A minta mennyisége a vizsgáló módszertől függ.

– A mintákat a feldolgozóüzemben vagy a vadbegyűjtő helyen (hunting place) kell venni. Az állatok kilövési helyének minden esetben visszakereshetőnek kell lennie.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

Évente legalább 100 mintát kell venni.

A mintákat kémiai szennyezőkre kell megvizsgálni. (These samples must be taken to analyse residues of chemical elements.)

VII.

MÉZ

A) Mintavételi követelmények

– A minta mennyisége a vizsgáló módszertől függ.

– A mintákat a termelési folyamat bármely pontján lehet venni, feltéve, hogy az eredeti előállítót vissza lehet keresni.

B) A mintavétel szintje és gyakorisága

Az éves méztermelés minden 300 tonnája után évente 10 mintát kell venni az első 300 tonnából, és minden további 300 tonnából 1 további mintát, az alábbi lebontásban:

a) A „B” (1) és „B” (2) c) alcsoportra az összes minta 50%-át kell megvizsgálni.

b) A „B” (3) a), b) és c) alcsoportra az összes minta 40%-át kell megvizsgálni.

c) A fennmaradó mintákat (10%) a helyzetnek és az információknak megfelelően kell elosztani.

A mikotoxinok okozta szennyezettségre különleges figyelmet lehet fordítani.

5. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez²³

A hatósági mintavétel és mintaküldés szabályai

A mintavétel, a mintacsomagolás, a mintavételi jegyzőkönyv biztosítása és a szállítás alapvető követelménye az, hogy biztosított legyen a minta rosszindulatú kicserélésének, hamisításának és romlásának a megakadályozása, valamint az állatállományt statisztikailag reprezentáló mintának a vizsgáló laboratóriumba történő mielőbbi, biztonságos eljuttatása.

Céltartott mintavétel az állatok tartási helyén

A gazdaság kiválasztásának alapja a helyi körülmények ismerete és minden más fontos információ (pl. hizlalási rendszer, fajta, ivar). A hatósági állatorvos ezek alapján elbírálja az állatállományt, és kiválasztja belőle a mintát szolgáltató egyedeket.

Az elbírálás alapja egyebek között:

- farmakológiailag aktív anyagok használatának jelei;
- másodlagos nemi jelleg;
- megváltozott viselkedés;
- a különböző fajtához és kategóriához tartozó állatok azonos fejlettsége;
- jó húsformát mutató, de kevésbé zsíros állatok.

A céltartott minta típusa: a farmakológiailag aktív anyagok kimutatására a monitoring vizsgálati tervben előírt, megfelelő mintát kell venni.

Céltartott mintavétel az elsődleges feldolgozóüzemekben

A hatósági állatorvos a levágott állatokból és/vagy az állati eredetű termékekből egyebek között a következő szempontok alapján választja ki a megmintázandó részeket:

- ivar, kor, faj, fajta, tartási rendszer;
- a termelőről szerzett információk;
- farmakológiailag aktív anyagok használatának jelei;

– egyes farmakológiailag aktív anyagok általános használata az adott tartási rendszerben.
Lehetőség szerint kerülni kell több minta vételét ugyanattól a termelőtől.

A feldolgozóüzemben vett minták típusa: a farmakológiailag aktív anyagok kimutatására a monitoring vizsgálati tervben előírt, megfelelő mintát kell venni.

A reziduumbizsgálatra vett minták mennyisége

A legkisebb mintamennyiséget a monitoring vizsgálati tervben kell meghatározni. A rutin- és a megerősítő vizsgálatokat is magában foglaló, teljes laboratóriumi vizsgálatához elegendő mintát kell beküldeni a minisztérium által kijelölt vizsgáló laboratóriumba.

A minták felosztása almintákra

Minden mintát legalább két, a teljes (rutin- és megerősítő) laboratóriumi vizsgálatához egyenként elegendő almintára kell osztani a laboratóriumban, kivéve, ha a megosztás technikai okokból nem lehetséges.

Mintavételi edényzet

A mintákat az azonosíthatóságot és a minták integritását szavatoló edényzetbe kell venni. Az edényzetnek ki kell zárnia a szubsztitúciót, a keresztszennyeződést és a lebomlást. Minden mintavételi edényt egyenként, hatóságilag le kell zárni és megfelelő jelzésekkel kell ellátni.

Mintavételi jegyzőkönyv

A hatósági állatorvosnak minden mintavételről legalább a következő adatokat tartalmazó jegyzőkönyvet kell felvennie:

- az illetékes hatóság megnevezése és címe;
- a hatósági állatorvos neve, hivatali beosztása (ha van, kódja);
- a minta hatósági kódszáma;
- a mintavétel kelte;
- az állatok vagy állati termékek tulajdonosának vagy felelős megbízottjának neve és címe;
- (a tartási helyen történő mintavételkor) az állatok származási gazdaságának neve és címe;
- a vágóhíd/feldolgozóüzem neve, címe és állatorvosi ellenőrzési száma;
- az állat vagy a termék megnevezése (azonosítója);
- az állat faja, fajtája, neme, kora;
- a minta milyensége;
- (a tartási helyen történő mintavételkor) a mintavételt megelőző 4 héten belül végzett gyógykezelés (beleértve a takarmányba vagy ivóvízbe kevert szerek alkalmazását is);
- a vizsgálandó anyag vagy anyagcsoport;
- megjegyzések.

A jegyzőkönyvet legalább a hatósági állatorvosnak alá kell írnia, és arról a mintavételi eljáráshoz szükséges számú másolatot kell készítenie. Az eredeti példányt a hatósági állatorvosnak kell megőriznie, annak megakadályozására, hogy illetéktelen személyek hozzájuthassanak. Ha szükséges, az állattartót vagy az előállító üzem tulajdonosát tájékoztatni lehet a mintavételről. Az állatok tartási helyén történő mintavételkor az állattartót vagy megbízottját is meg lehet kérni a jegyzőkönyv aláírására.

Kísérőirat

A hatósági állatorvos legalább a következő adatokat köteles feltüntetni a monitoring vizsgálatra szánt minták kísérőiratán:

- az illetékes hatóság megnevezése és címe;
- a hatósági állatorvos neve, hivatali beosztása (ha van, kódja);
- a minta hatósági kódszáma;
- a mintavétel kelte;
- az állat faja, fajtája, neme, kora;
- a minta milyensége;

- a vizsgálandó anyag vagy anyagcsoport;
- megjegyzések.

A kísérőiratot a mintával együtt kell a vizsgáló laboratóriumba küldeni.

A minták szállítása és tárolása

A minták stabilitásának és integritásának megóvására a monitoring vizsgálati tervben részletesen elő kell írni az egyes vizsgálatianyag-kombinációk szállítási és tárolási feltételeit. Kiemelt figyelmet kell fordítani a szakszerűen előkészített szállító dobozra, az előírás szerinti szállítási hőmérséklet (hűtés) biztosítására, továbbá a károsodás, felcserélés és a hamisítás elkerülésére, valamint a mintáknak a laboratóriumba juttatásához szükséges legrövidebb időre.

A mintavételi és mintaküldési szabályok megsértéséről a laboratórium köteles haladéktalanul értesíteni a mintavétel helye szerint illetékes élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóságot.

6. számú melléklet a 10/2002. (I. 23.) FVM rendelethez

A nemzeti referencia laboratóriummal szemben támasztott minimum követelmények

- A laboratóriumot a minisztérium jelölje ki a monitoring vizsgálatok végzésére.
- Legyenek megfelelő végzettségű, a maradékanyagok meghatározására szolgáló analitikai módszerekben jártas munkatársai.
- Rendelkezzék a felelősségi körébe tartozó vizsgálatok elvégzéséhez szükséges felszerelésekkel és anyagokkal.
- Legyen megfelelő adminisztrációs infrastruktúrája.
- Legyen megfelelő adatfeldolgozó kapacitása, hogy eredményeiről statisztikát tudjon készíteni, és ezeket a statisztikákat és az egyéb adatokat gyorsan továbbítani tudja.
- Tegyen megfelelő intézkedéseket, hogy munkatársai tartsák tiszteletben az egyes ügyek, eredmények és közlések bizalmas jellegét.
- Kielégítően jártas legyen a nemzetközi szabványok és eljárások terén.
- Rendelkezzék a tanúsított standard anyagok érvényes jegyzékével.
- Rendelkezzék megfelelő akkreditációval.

---

¹ Az 1. § (1) bekezdése a 22/2014. (III. 14.) VM rendelet 10. §-a szerint módosított szöveg.

² MRL = Maximum Residue Limit.

³ A 3. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § a) pontja szerint módosított szöveg.

⁴ A 3. § (2) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § b) pontja szerint módosított szöveg.

⁵ A 8. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § c) pontja szerint módosított szöveg.

⁶ A 10. § (1) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § d) pontja szerint módosított szöveg.

⁷ A 10. § (2) bekezdés nyitó szövegrésze a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

⁸ A 10. § (3) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

⁹ A 11. § (1) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § f) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁰ A 11. § (2) bekezdés nyitó szövegrésze a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § g) pontja szerint módosított szöveg.

¹¹ A 11. § (2) bekezdés f) pontja a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § h) pontja szerint módosított szöveg.

¹² A 11. § (3) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § i) pontja szerint módosított szöveg.

¹³ A 11. § (4) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § j) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁴ A 12. § (3) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § k) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁵ A 13. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁶ A 13. § (2) bekezdése a 151/2012. (XII. 29.) VM rendelet 6. § a) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁷ A 14. § (2) bekezdése a 151/2012. (XII. 29.) VM rendelet 6. § b) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁸ A 15. § a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

¹⁹ A 16. § (1) bekezdése a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

²⁰ A 18. § a 151/2012. (XII. 29.) VM rendelet 6. § b) pontja, a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § e) pontja szerint módosított szöveg.

²¹ A 19. § (5) bekezdése a 151/2012. (XII. 29.) VM rendelet 6. § b) pontja szerint módosított szöveg.

²² Ideértve az állatgyógyászati célra használható egyéb anyagokat is.

²³ Az 5. számú melléklet a 70/2013. (VII. 31.) VM rendelet 13. § l) pontja szerint módosított szöveg.